

Orhan Pamuk'un EN ÖZEL KİTABI

GÖRDÜĞÜ bir rüyayı çizdiği sayfayı açılıyor yazar **Orhan Pamuk'un 'en özel' kitabı 'Uzak Dağlar ve Hatıralar'**. Her damlası kelimelerden oluşan bir yağmur yağıyor okyanusa. İlk kez 2013'te gördüğü ve çizdiği rüyanın benzerini bu kez 2016'da gördüğünde esi **Aslı**ya anlatıyor. 2019'da da on dört yıldır yazıp çizdiği hatıralarını yayınlamaya karar veriyor.

"Çok kişisel şeylerini yayımlama diyor A." diye uyarıldığını yazsa da yazılı ve çizili günlüğü oldukça içten bir **Orhan Pamuk** portresi sunuyor okura.

Bir yandan **'Masumiyet Müzesi'**ni kurmaya çalışırken yaşadığı güçlüklerden dert yanarken bir yandan da **'Kafamda Bir Tuhafılık'** romanını yazmaya

KÜLTÜRRAZZI İhsan YILMAZ

iyilmaz@hurriyet.com.tr

çalışıyor. **'Veba Geceleri'**ni, hatta halen yayımlanmamış romanlarıyla ilgili ilk fikirlerini dile getiriyor. Bir de günlük hayatının, yaşadıklarının, düşüncelerinin notlarını bütün samimiyetiyle yazıyor hatıra defterine.

Orhan Pamuk'un Yapı Kredi Yayınları tarafından yayımlanan 400 sayfalık **'Uzak Dağlar ve Hatıralar'** kitabından tadmik bir seçki:

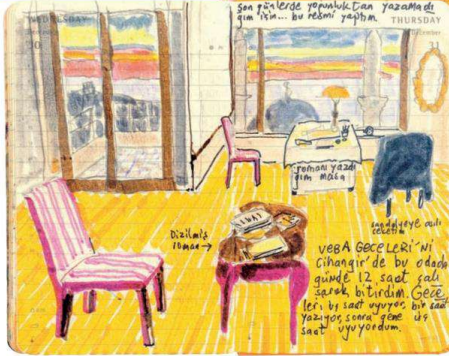

22 YAŞINDA İÇİMDEKİ RESSAMI ÖLDÜRDÜM

"Resmin üzerine yazmanın zevkleri üzerine yazmalıyım. İşte yazıyorum: 7-22 yaşlarım arasında ressam olacağımı sandım. 22 yaşında içimdeki ressamı öldürdüm ve roman yazmaya başladım. 2008 yılında bir dükkana girip iki büyük torba dolusu kalem boya fırça alıp küçük resim defterlerine korku ve zevkle resmetmeye başladım. Evet, içimdeki ressam ölememişti. Ama korkular içimdeydi ve çok çekingendi. Yaptığım resimleri kimse görmesin diye defterlere yapıyordum. Hatta biraz suçluluk duyuyordum: Demek ki kelimelerin yetersiz olduğunu düşünüyordum. O zaman niye yazıyordum? Bu huzursuzluklar hızımı kesmiyordu. Resmetmeye çok hevesliydim ve her yere gene resmediyordum."

TIPKI CİNSEL İSTEK GİBİ

"Resim yapma isteği tıpkı cinsel istek gibi, aklımda ruhumda sanki böyle bir şey hiç yokmuş gibi yaşarken birden içimde yükseliyor ve o zaman hemen kaleme,

boyaya sarılıyorum."

NEREYE GİDERSEM YANIMDA TAŞIYORUM

"Bu defterlere yazmaya 2009 yılında başladım. Yalnız günlerimi, düşüncelerimi yazmıyordum. Arada elim kendiliğinden bir resim

de çiziyordu. Her gün için bir sayfa vardı. Bir sayfaya sığsınlar diye yazı ve resimler çok küçük tutuyordum. Olaylar, kelimeler, resimler her gün bir sayfaya sığıyordu. 2012 yılından başlayarak daha çok yazmaya, resmetmeye ve senede iki defter doldurmaya başladım."

DESAİ İLE AYRILIK

"2011 sonbaharında Latin Amerika gezisi sırasında kız arkadaşım **Kıran Desai** ile ayrıldık, bir daha görüşmedik. Benim için çok zor oldu. **Aslı** ile yeniden karşılaşana kadar."

ASLI OLMASA ROMAN BİTMEZDİ

"Gece yarısından sonra,

sabah 2.30'da uyanıp romanı - Kafamda Bir Tuhafılık'ı bitirdim. Sabah bunu **Aslı** ya söylediğim zaman, hem onun hem benim ilk tepkim **'İnanılmaz!'** demek oldu. İkimiz için de duygusal bir andı.

Aslı olmasaydı hem **Kafamda Bir Tuhafılık** son biçimini almaz hem de romanı bir türlü bitiremezdim."

EN İDDİALİ ROMANIM

"Bugünlerde aynı anda pek çok hayal ve projeyi birbirleriyle ilişkilendirerek kafamda gezdiriyorum: 1. Bu defterlerin resimli sayfalarına dayanarak **Uzak Dağlar ve Hatıralar**'in sayfalarını seçmek, bir sırayla yeniden dizerek yayıma hazırlamak, 2. YKY sergisi için bu defterlerden sayfalar seçmek. 3. Bu defterlerde döndüp döndüp yeniden çizdiğim, ezberlediğim hayal/resim/sayfaların uygunlarından daha büyük resimler çıkartabilir miyim? diye düşünmek, 4. **Oyun/**

Kâğıt Oyuncaklar adlı romanı hayal edip kurmak, 5. En büyük/iddialı romanım olacak olan **Ressamın Romanı**

(eski adı 252 resim) için hem olay örgüsünü / hem sonunu hem de kahramanların maceralarını düşünüp bulmak."

UZAK DAĞLARIN ARDINDAKİ SIR

"Bir türlü yazamadığım bu romanda kahraman **K ile O.**, yazar ile ressam, tartışarak, kavgalar ederek en sonunda uzak dağların arkasına vardıklarında kelimelerle resimlerin bir olduğunu anla-

caklardı. Uzak dağların arkasındaki sır büyüdü. Ve bunu aslında hatıralarından biliyorlardı... Ama gene de yola çıkmışlardı çünkü bilmek hatırlamak değil, hatırladığını görmektir."

KORUMAYLA SEHRİ GEZEN YALNIZ ADAM

"Farkında olmadan kâğıda imza atveren biri gibi **Manzara Resmi**'ni elim kendiliğinden yapıyor. Her şeyin başı.

Manzara Hakkında: Artık **Cihangir'i** bu manzaraya bakarak yaşıyorum. Nişantaşı'na çok nadir gidiyorum. Nişantaşı, Pamuk Apt.'nin karşısında yapılan çirkin, korkunç alışveriş merkezi ve alışveriş zinciri dükkanları ve eğlence yerleri, barları, lokantaları ve kalabalığıyla beni mutlu eden, tanıdık bir yer olmaktan çıktı, ne yazık ki **Cihangir'i**ni manzarası ve mahalle hayatı daha insani. Burada iki adım ötede büyük, renkli bir manav, küçük bir bakkal hâla var... Bu mahalle hayatına karşılamak, onu yakında hissetmek, çocukluğumu, büyük aileyi, kalabalık bir cemaatin civiltisini, dostluğunu, mutluluğunu hatırlatıyor bana. Öte yandan bu cemaatlerden uzak kalmışım. Yalnız bir adam olmuştum. Korumayla şehirde gezebilen..."

MÜZE SIKINTILARINI UNUTTURUYOR

"Müze sıkıntılarından, üçkâğıtçı sanatçı ya da mimarlardan yakınmak da bir noktadan sonra artık vakit kaybı. Bu müzeyi yapmayı ben istedim, ben kaşındım, şimdi sıkıntıyı çekmeliyim elbette ama bazan boğuluyor gibi hissediyorum; bazan yataktan çıkarak, işe başlamak bile istemiyorum. Ama sabah **Cihangir** de, yataktan kalkıp bu manzara ile karşılaşınca, sabahın erken saatindeki o derin sessizlikte güneş doğarken, bütün dünya çok güzel bir yer oluyor."